

vil lovgive paa dette Omraade. Jeg tror, man gør vel i at huske paa, at dette Spørgsmaal i Sønderjylland kan kun løses med Befolkningens Bistand og ikke med nogle enkelte Agitatorers Bistand.

Jeg forstaar, det har været vanskeligt for det ærede Medlem Hr. Nis Nissen og ogsaa for det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, der jo har arbejdet saa stærkt med denne Sag i den sønderjydske Befolkning, at give Køb her, at sige som saa: Her kan vi faa en Ordning, som i det lange Løb giver den endelige Løsning, vi ønsker. Der er jo ingen Tvivl om, at man ikke kan faa Spørgsmaalet løst uden med Befolkningens Bistand; men man ønsker nu en Gang at trumfe dette Forslag igennem, man ønsker at bruge sin Magt i Folketinget til at trumfe det igennem i den sønderjydske Befolkning. Men saa sikkert, som man i 1922 her i Rigsdagen erkendte, at Ejenomsretten tilhørte de sønderjydske Menigheder, saa sikkert tør man gaa ud fra, at den vil blive forfægtet til det sidste.

Jeg beklager meget, at man ikke fra Flertallets Side har været villig til at søge denne mindelige Ordning, for, som jeg sagde til at begynde med, der er vist meget stor Imødekommenhed fra Menighedsraadenes Side, og der er ogsaa vist meget betydelig Imødekommenhed fra Mindretalspartiernes Side her i denne Sal.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg havde haabet, at man i Udvalget kunde være naaet til Enighed om Løsningen af det foreliggende meget vigtige Spørgsmaal. Det er man imidlertid ikke. Og det Forslag, som er stillet af Mindretallet, det frister mig ikke, hvilket jeg nærmere skal søge at paavise. Jeg maa derfor henholde mig til det Forslag, som oprindeligt er stillet, og som har faaet Tilslutning af et Flertal indenfor Udvalget, for hvilken Tilslutning jeg takker dette Flertal.

Det kan ikke undgaas, at Mindretalsforslaget, hvis det gennemføres, ikke blot en kort Tid, men i lange Tider vil vække Strid i den sønderjydske Befolkning; det vil være en Kilde til uafbrudt Uro, og dette er en væsentlig Grund til, at jeg maa modsætte mig det. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen udtalte ved første Behandling, at den Ordning, han skulde stemme for, bl. a. maatte have det Fortrin, at den bragte Ro om dette Spørgsmaal. Hvis det ærede Medlem mener, at det foreliggende Mindretalsforslag skulde skaffe Ro om dette Spørgsmaal, saa tror jeg, han befinder sig i en meget stor Vildfarelse, det modsatte er

Tilfældet. Ved en saadan Afstemning i saa smaa Distrikter, indenfor saa smaa Omraader, som Talen her er om, og om et saa vigtigt Spørgsmaal som Jordspørgsmaalet, kan det ikke undgaas, at Afstemningens Resultat bliver noget tilfældigt, maaske mange Gange paavirket af rent personlige Hensyn til dem, som gerne vil forpagte, eller til dem, som gerne vil købe. Hele Spørgsmaalet er imidlertid et alment vigtigt Spørgsmaal og bør derfor, ligesom det jo ogsaa var tilsigtet ved Loven af 1922, afgøres ensartet for hele Landsdelens Vedkommende paa een Gang.

Jeg skal dvæle lidt nærmere ved det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, og derved nøjere begrunde, hvorfor jeg ikke kan tiltræde det. Dette Ændringsforslag indfører en helt ny Myndighed i den kirkelige Lovgivning, en Myndighed, som vi aldrig hidtil har kendt, idet det lægger det foreliggende Spørgsmaals Afgørelse hen til en Forsamling af alle 21-aarige Medlemmer af Sognemenigheden. Principielt har jeg ikke noget imod at lægge flere kirkelige Spørgsmaals Afgørelse hen til en Forsamling af den her omhandlede Art, men jeg tror af de Grunde, som jeg tidligere har nævnt, at det foreliggende Spørgsmaal ikke er særlig egnet dertil. Hvis man vedtager at indstifte en saadan ny kirkelig Myndighed paa dette Omraade, er jeg overbevist om, at man ikke vil kunne modsætte sig Krav om, at ogsaa andre Omraader indenfor den kirkelige Lovgivning bliver lagt hen under en saadan kirkelig Myndighed, andre Omraader, som er mere egnet til Afgørelse ved umiddelbar Afstemning af alle 21-aarige Medlemmer af Menigheden. Jeg kan saaledes f. Eks. pege paa Spørgsmaalet om Præstevalg.

Det er allerede af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen udtalt, at Forslaget i rent formel Henseende har betydelige Mangler. Ja, det er ikke blot i formel Henseende, at det har betydelige Mangler. Men Forslaget er i Virkeligheden saaledes affattet, at jeg ikke tror, det, hvis det blev vedtaget, kunde praktiseres. Det er for det første rigtigt, at Forslaget, som det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, ikke indeholder Regler om, hvorledes Afstemningen skal foregaa. Han antydede noget i bestemt Retning, men jeg tror dog ikke, det gaar an at vedtage en Lov af den Art her i Rigsdagen, uden at man i selve Loven har indført Regler om Afstemning, Regler om Affattelse af Stemmelisten, Regler om selve Afstemningen og ligeledes Regler om Bekendtgørelsen af, at der skal afstem-